

Angola

Minevata dobra dva meseca odkar se je Ana Filipč kot prostovoljka odpravila v Angolo. V teh dveh mesecih je doživela že kar nekaj dogodkov in spoznala ter odkrila tudi že marsikatero razliko pri vzgoji in učenju otrok v Avstriji in v Angoli.

PIŠE ANA FILIPIČ

Izteka se drugi mesec mojega bivanja v Angoli. Iz dneva v dan bolj uživam. Verjetno ravno zato, ker vsak dan napredujem v portugalsščini in tako lažje navezujem stike z ljudmi in z otroki, s katerimi delam.

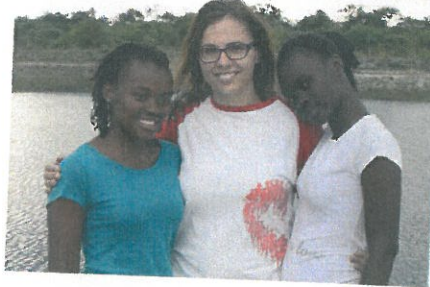
Od prvega dne, ko sem prispela v Lueno (mestece v katerem živim), sem se počutila sprejeto. Sestre (hčere Marije Pomočnice) in dekleta, ki živijo z njimi in se pripravljajo na redovniško življenje, so me ljubeznivo sprejele medse, v njihov dom.

Dnevi tukaj zelo hitro minevajo in čeprav se morda zdi, da je dva meseca že kar nekaj časa, se šele zdaj začenjajo opazati majhni sadovi dela, ki ga opravljam.

Prvi mesec predvsem potrebuješ čas, da se navadiš na klimo, na ljudi, na jezik, hrano in dnevni ritem sester, pri katerih živiš. Bolj kot spoznavam sestre, bolj jih občudujem. So v koraku s časom in

Veselo sporočilo iz sončne Angole

»Prvi mesec predvsem potrebuješ čas, da se navadiš na klimo, na ljudi, na jezik, hrano in dnevni ritem sester, pri katerih živiš.«

“

znajo na privlačen način delati z mladimi in otroki. Ampak imajo tudi svoj red, kar se mi zdi tukaj nujno potreben, saj domačini reda ne poznajo. Niti v družinskih odnosih, niti v službenem življenju. Ko sem govorila z učitelji šole, ki jo vodijo sestre in v kateri tudi jaz pomagam, so rekli, da so sestre veliko bolj stroge in zahtevne kot nadrejeni drugih

šol. Pa še zmeraj je njihova šola zelo oddaljena od reda, ki ga poznamo mi. A sestre točno vedo kako morajo delati z domačini in imajo prav zaradi tega, tudi zaslužno zelo velik ugled.

Prav tako sem imela čas spoznati šolski sistem in način poučevanja. Predvsem v prvih dveh razredih, kjer sem pomagala do konca tega šolskega leta. Tukaj se je šolsko leto zaključilo pretekli teden.

Popoldne sem delala s skupinico deklet (z njimi nadaljujem tudi v počitnicah), ki imajo velike težave v šoli ali pa nikoli niso hodile v šolo. Počasi začenjam spoznavati družinske, finančne in spoznavati družbene razmere, ki so deloma nenavadne in meni nerazumljive, predvsem družinska ozadja deklet, s katerimi delam. Ta spoznanja povečujejo željo, da bi jim posredovala čim več: tako šolske vsebine, kot tudi vrednote pomembne za življenje.

Anina doživetja v času enoletnega bivanja v Angoli lahko spremljate tudi na: http://www.angola.at/blog_de

Tombola, kjer vedno zmagaš

V nedeljo, 9. novembra 2014, smo se v župnijski cerkvi v Št. Primožu zbrali že na 19. misijonski tomboli, ki so jo tradicionalno organizirali društvo InicijativaAngola in mnogi drugi mladi iz Št. Primoža.

Pred uradnim začetkom tombole, ob 14.30. uri, so prihajali mladi in stari od blizu in daleč, da bi preverili svoje manjše dobitke ter jih prevzeli v stranskem prostoru. Cerkev se je hitro polnila in v zraku je bilo čutiti vznemirljivo pričakovanje žrebanja glavnih nagrad.

Po uvodnem pozdravu predsednika društva IA, p. Hanzeja Rosenzopfa, smo si ogledali kratko filmsko predstavitev vrtca v Bengueli (Angola), ki ga že od začetka podpiramo z izkupičkom vsakoletne misijonske tombole. Program sta glasbeno obarvala otroška pevka zbor Srčki iz Dobre vasi in domači otroški

zbor Kulturnega doma Danica, ki je zapel nekaj pesmi tudi v afriških ritmih in nas tako povedel še bližje Angoli. Nato pa je sledilo žrebanje glavnih nagrad, med katere smo letos uvrstili mnogo domačih izdelkov, ki so jih krajanji z veseljem pripravili za tombolo (torte, pogače, domači kruh, olje, med ...), pa tudi dobropise (za potovanje v Asisi, za taizejsko srečanje v Pragi, za nastop IA Quartetta, za sečnjo drv ...), različne elektronske naprave (kavni avtomat, hi-fi sistem, prenosni zvočnik, LCD televizor ...), nakit, dragoceno keramično vazo in umetniško sliko Mire Blažej.

Glavna nagrada letošnje misijonske tombole pa je bil elektro-scooter, ki ga je zadel ga. Helga Andrej iz Kazaz.

Vsi mladi, ki so se že tedne prej začeli s pripravami tombole (prodaja srečk, pri-

dobivanje dobitkov, priprava dobitkov, itd.) in sodelujoči iz društva InicijativaAngola smo z veseljem pozdravili uspeh 19. misijonske tombole in iz srca kličemo hvala vsem, ki so z nakupom srečke podprli vrtec v Bengueli in vaško osnovno šolo v Quitili.

Četudi morda mnogo srečk ni bilo izžrebanih za materialni dobitek, verjamemo, da je vsaka srečka dobitna, saj z njenim nakupom človek mnogo pridobi - ponudi pomoč tistim, ki jo potrebujejo.

Marija Šeme